

[Collet]

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg må betegne det, ministeren sagde, som noget af en fæl omgang. Ministeren sagde noget i stil med, at han fandt det problematisk, at man kunne indhente oplysninger, uanset at de berørte parter mente, at der var tale om fortrolige oplysninger, og uden at høre dem. Ja men det er sådan, at monopoltilsynet og direktoratet ifølge monopolloven i dag kan indhente disse oplysninger, også fortrolige oplysninger, men så kan det besluttes, at de fortrolige oplysninger ikke må gå videre, f.eks. i forbindelse med ankesager, og det findes der en administrativ praksis for.

Jeg er også fuldstændig uforstående over for, hvor bemærkningen om, at man kan indhente oplysningerne, uden at de berørte parter høres, kommer fra. Det fremgår helt tydeligt af det eksemplar, vi har fået stillet til rådighed til gennemlæsning af discountredegørelsen, at de berørte parter er blevet hørt. Medmindre man da mener, at f.eks. Industrirådet er en berørt part, for det er det selvfølgelig ikke. Det er ikke det, der er berørt part, det er selvfølgelig de butikker og leverandører, man har været ude hos, der er de berørte parter, og ikke andre.

Det er da glimrende, at ministeren siger, at når man nu laver en lov om, at sagerne skal behandles i monopolankenævnet i stedet for hos ministeren som rekursinstans, kan man også inddrage verserende sager – underforstået, at så kan man også inddrage denne redegørelse, for selv om den er blevet barberet til uigenkendelighed, er der jo stadig væk nogle, der er dødsens utilfredse med den og vil have selv de tandløse dele af den ud, sådan at der bare simpelt hen ikke er noget tilbage ud over en bunke blankt papir.

Men man skal altså ikke være specielt opfindsom for at finde ud af, hvad der vil ske. Det er temmelig utænkeligt, at monopolankenævnet med den sammensætning, det har, vil gennemgå denne redegørelse og sige: ja men disse oplysninger er der jo ikke noget som

helst fortroligt i, så vi offentliggør den simpelt hen, som den oprindelig var udformet, uanset at der ikke er nogen tidligere administrativ praksis for, at man fjerner den slags oplysninger.

Årsagen til, at det næppe vil ske, er selvfølgelig, at ministeren allerede meget klart ikke bare har givet et signal om, at han politisk ønsker oplysningerne fjernet, men simpelt hen har streget ud linje for linje, afsnit for afsnit, tabel for tabel og har givet os i hvert tilfælde hovedtallene på, hvad det er for nogle sider, der er blevet fjernet i redegørelsen. Jeg finder det mindst talt temmelig utænkeligt, at monopolankenævnet med den sammensætning, det har, skulle lave denne beslutning om. Så kan fru Janne Normann kigge i vejviseren efter sine »både-og«. Jeg tvivler i hvert tilfælde på, uanset hvad man har forhandlet i korridorerne i weekenden og de sidste par uger, før denne sag nu er kommet op til en forespørgsel i dag, at det radikale venstre er i stand til eller overhovedet ønsker at stå på, at redegørelsen skal frem, for det, sagen øser af fra de radikales side, er, at man ønsker at fremstille sig med en pæn profil i dag: ih jo, vi ønsker skam, at denne her redegørelse skal offentliggøres. Det kan man gøre temmelig gratis, fordi man tilslutter sig en total fordrejning af, hvad sagen handler om, nemlig at der skal lovgives om ankeinstansen, og så skubber man den varme kartoffel foran sig og siger: ja men så kan den nye ankeinstans, monopolankenævnet, tage denne sag op på et senere tidspunkt, og så kan vi jo ikke fra de radikales side gøre noget ved det, hvis monopolankenævnet nu virkelig vurderer, at det skulle være fortrolige oplysninger.

Men det er jo sådan, at det ikke bare er tilladt at have en holdning til, hvordan man fortolker loven, det er faktisk det, man sidder herinde for, nemlig at have en politisk holdning til, hvad det er for nogle oplysninger, vi mener forbrugere skal have, hvad det er for nogle oplysninger, vi mener offentligheden skal have, og i dette tilfælde ikke mindst de mindre handlende, som kunne have en interesse i det, uanset at de allerede har fået dem gennem pressen. Det er det, man skal tage stilling til.

Udtalelsen om, at man ikke vil blande sig i den måde, ministeren administrerer på, er fuldstændig uhørt, for det gør folketinget jo i